

Onyest. A katolikus falu temetőjének családnevei

A katolikus temető az Ojtoz és a Tatros vize által bezárt földnyelvből kiemelkedő dombháton fekszik. Környékén régen szántók voltak, és miután elkezdik felépíteni a várost, a lebontott lakóházakból ide költöztetik az embereket. Ebből ered az új falurész neve, a Strămutați, vagyis a költözöttek, a sztrémutánok. Ezek a családok ortodox vallásúak. A temető régi részének alapterülete nem volt nagy. Központi helyen, a Tatros felé eső széléhez közel található a valamikori templom romja, a ránőtt dombocska. A templom észak-déli tájolású volt, többnyire helyben található hordalékközből épült, piros cseréppel volt fedve. A romra a legrégebbi sírkereszt tanúsága szerint a 30-as évektől kezdtek temetkezni. A temetőben a sírok sűrűn, egymás mellett sorakoznak, nagyon sok a felújított, vagy újonnan állított több generációs síremlék. Régi fakereszt alig akad, régi, kőből készült síremlék, amiknek a híres szalánci kő az alapanyaga, kevés van, magyar szövegezésű egy sem. 2000-ben a Tatros felé egy nagy kiterjedésű területtel bővítették a temetőt, némiképp tehermentesítve a régi részét. Ugyanis ide nemcsak a katolikus falu lakói temetkeznek. Az északi, Diószeg felé eső részében, Mindenszentek tiszteletére, 2000-2001-ben kápolnát építenek.

Beszélgetőtársaim, kedves jó ismerőseim, akikkel a síremlékeken található 461 nevet átnéztük, átbeszéltük, a generációs különbségek okán is, egyikük 1948-ban, másikuk 1975-ben született, más-más tudással rendelkeznek erről a névanyagról. Mindketten régi, őstelepese családban születtek, egyikük a város egyik ipartelepén dolgozott, a másikuk sírásó, sírfaragó. Onyest, a magyar falu utóbbi bő évszázadnyi történelme a római katolikus vallású emberek részben Erdély irányából történő folyamatos betelepülésének a története is. Beszélgetőtársaim a történelmi tapasztalat két különböző időbeli pontján léptek be a családi, kollektív emlékezet terébe. Az eltérések elsősorban ebből a különbségből adódnak a nyilvánvaló szubjektív tényező mellett. Az alább közölt névsorban található látszólagos ellentmondások ebből a helyzetből fakadtak.

A sírkereszteken olvasható nevek mögött emberi sorsok, családi történetek, rokoni, földrajzi kötelékek beláthatatlan szövevénye húzódik. Egy más képbe sűrítve, a magyar falu temetője hordalékrétegek sokaságából áll. Vannak a „magyarok”, akik a 19. század végén, 20. század elején telepedtek le Onyestre. Aztán vannak azok a „magyar” munkások, akik az 1954-ben megnyitott építőtelepre érkeznek nagy számmal Székelyudvarhely környékéről, Háromszékről, és akik egy része itt marad, családot alapít.

Azok a katolikusok, akik Erdélyből, a közeli magyar falvakból, Szeret mente csángó falvaiból érkeznek, a 60-as évektől a nagy ipartelepek egyikében, a kiszolgáló egységekben helyezkednek el. Vannak katolikusok, akik a városban éltek le az életük, és ide temetkeztek. Vannak, leginkább a 90-es évektől, akik a városból, családi kapcsolatokon keresztül, beköltöztek a faluba. Vannak olyan ortodox vallású emberek, akik katolikus lányt vettek el feleségül, többnyire a faluból, és szintén ide temetkeztek. Van egypár ortodox vallású ember, aki a sírhely olcsósága miatt temetkezett ide. És végül vannak a falu régi lakói, legalábbis azok a családok, amelyek a 19–20. század fordulóján már egy-két generációja itt élnek. Ismert, hogy a Domokos Pál Péter által közölt részleges családnévsor sokkal több nevet tartalmaz, mint az 1860-as években, földosztáskor készült névsor, és amiből Halász Péter is közölt egy részt. Ebből gyanítható, hogy a 20. század folyamán megfigyelhető dinamikus népmozgás a 19. század folyamán is élő folyamat volt. A 18. század közepétől készült moldvai adóösszeírások, falustatisztikák, faluismertetőik, földosztási névsorok alapján valószínűsíthető, hogy az 1832 és 1838 közötti években költözött a mai helyére az a magyar közösség, amely a mostani falu magját alkotja, és amely a következő évtizedekben folyamatosan nőtt, gyarapodott. Erre az időszakra terjed ki az a közösségi emlékezet, ami számon tartja a régi lakhelyét, és az új földfoglalás körülményeit is, viszont annál régebbre nem nagyon ér el. A Kucsur, Perke helynevek, a Csonkatemplom története, a temető viszont egy korábbi magyar jelenlét emlékét hordozzák. Az a sejtésem, hogy a környék régi román családnévanyagában lelhetünk részben a nyomukra.

Sajnos, a családnevek egy jó részének a származási helyét nem tudtam eddig beazonosítani. A gyűjtési időt jóval meghaladó feladat ennek a munkának az elvégzése. Nagyon tanulságos volna összegyűjteni és megnézni a 20. század folyamán különböző időpontokban beköltöző székelyföldi családok sorsának alakulását. Róluk szomorú képet alkotott egyik beszélgetőtársam, ugyanis nagy hajlandóságot mutattak a beolvadásra. Ahogy fogalmazott: *románabbak lettek, mint ő*, mely kijelentésben az identitások finom megkülönböztetése érhető tetten, és aminek a mélyén egy nagyon erős érzelmi meghasonlás is rejtőzik.

Aki a névsorban városiként van feltüntetve, az katolikus. Vannak családok, amelyeket egyik beszélgetőtársam ortodoxként ismert meg, de később, leszármazottjaik katolikus lányokat vettek feleségül. Másik beszélgetőtársam viszont ebbe az állapotba nőtt bele. A származási helyek között

feltüntetett Kászon, a közeli Káson pataka mellett található nagyközséget jelöli, és nem a Hargita megyei Kászonok falvait.

Az 1989 utáni változások átalakították a temető jellegét, ahogy megváltozott a magyar falu jellege is. A betemetkezések, a beköltözések szétziláltak, lassan elfednek egy jó másfél évszázadnyi rendet. Az emlékezők ritkulásával egyre kevesebb esélyünk van rálátni erre a rendre, erre a világra.

A városban élő katolikusokat, reformátusokat, magyar származású, nevű embereket nem csak ide, ebbe a temetőbe helyezték nyugalomra. Az 1974-ben megnyitott Rét, románul Red, városi köztemető sírjainak, becslésem szerint, közel egyharmadában nyugszanak magyar, magyar származású emberek. Ennek a névanyagnak a felmérése, feldolgozása folyamatban van. Ezenkívül egypár magyar, magyaros jellegű családnévet találtam az 1842–49 között épített Szent Miklós ortodox templom melletti temetőben is.

A borzfalvi, pontosabban kőkeresztű ortodox temetőben is nagyszámú magyar, magyaros hangzású családnévet találtam, amelyek többsége nincs kapcsolatban a borzesti magyar közösség családnévállományával, sokkal inkább a közeli kombinátban dolgozó, ide költöző családokkal.

Mindezek ellenére a magyar falu katolikus temetője a „legmagyarabb” temető, amit eddig megismertem Moldvában. A sok, magyar helyesírással felvett családnév, egy-két újabb sírkőre felírt magyar szó, mondat, néha egy pillanat erejéig egy felső-háromszéki temető illúzióját keltheti.

A régi családok síremlékein olvasható keresztnevek egy következő felmérés tárgya lesz. Megfigyeltem, hogy a szokásos János, György, Mihály, Péter, András férfinévek mellett feltűnően sokan viselték az István nevet. A régi női keresztnevek között feltűnnek olyan nem szokványos, Moldvában használatos nevek, mint Amália, Bettina, Cecília, Matild, Vilma.

Ide, ebbe a temetőbe helyezték nyugalomra Petre Marian Ianoş kapucinus szerzetest (1956, Korhán – 2019, Onyest), Eduard Sechelt (1942, Bijgir – 1996, Onyest), aki 1981-től szolgált haláláig a faluban, és akiről utcát neveztek el, Ioan Caitart (1925, Onyest – 2015, Onyest), akit Márton Áron szentelt pappá 1958-ban, és aki 1962 és 1989 között Bogdánfalván szolgált, valamint Gheorghe Gherghel (1908–1988, Onyest) lelkészeket. A második világháborúban német katonákat, és velük két katolikus tábori lelkészt is eltemettek itt. 2013-ban exhumálták, és a földi maradványokat Jászvásárba vitték.

A dőlt betűs szavak, mondatrészek, beszélgetőtársaim megjegyzései. A zárójeltek saját megjegyzéseimet tartalmazzák.

Aanei; **Ababei:** Templomfalváról; **Adam:** Gorzafalváról; városi; **Adăscăliței:** Diószegből, -*Györgyi*, volt a faluban; **Aghergheloaiei;** **Agoston;** **Albert:** Esztufujból, falusi; **Albu:** városi; **Alecu:** városi; **Alexe:** városi; **Alexandrescu;** **Amagdei:** jöttek, falusi, Gorzafalváról; **Amarande;** **Andăr:** városi; **Andorca:** Andorka, falusi; **Andraș:** jöttek, 1954 után; **Andrei:** városi, két család, egyik ortodox, másik katolikus; **Andrioaie:** Szőlőhegyről, *Kokó*, városi; **Androșca:** városi; **Antal:** falusi,

Gyimesből jött; **Antăluț:** városi; **Antohi:** oláhfalusi, oláh, katolikus; **Anton:** Antal, falusi; **Apiștei:** falusi; **Apostol;** **Argau;** **Argint:** városi; **Aron;** **Atomi:** Szőlőhegyről, falusi; **Autu:** jött, falusi, román, katolikus; **Avram.**

Baboschi, Babosche: (Szászoktról?); **Baciu:** falusi; **Balint:** jöttek, - *Pál*, - *Péter*, városi, harangozó; **Balan:** városi; **Balaș;** **Balázs;** **Băluță:** városi; **Baran;** **Barote:** Gorzafalváról, falusi; **Bartoș;** **Bartos:** falusi; **Bărsan;** **Bâgea;** **Bârzoii:** városi; **Benchea:** városi; **Benchiu:** Benke, Forrófalváról; **Besica:** falusi, Gondos, ragadványnév; **Bertalan:** Birtalan, *béjettek*; **Benedic:** Trunkról, Benedek; **Benedict:** városi; **Bejan:** oláhfalusi, Réti, oláh, falusi; **Bernad:** városi; **Bernat;** **Boboc;** **Boboș:** Babos, falusi; **Boca;** **Bodea;** **Bodor:** oláhfalusi, ortodox, katolikus; **Bogatu:** falusi, katolikus, városi; **Bogatoiu, Bogătoiu:** falusi; **Bogdan:** falusi, másképpen *Hurubás*; **Bontaș:** városi; **Bordeanu, Bordeeanu, Bordeianu, Bordianu:** falusi, Burdés András; **Bordotz, Bordoț, Bordoț, Bordoț:** falusi, Bardóc; **Bortoș, Bortos:** falusi, Bartos; **Boritz:** falusi, Baric; **Bota;** **Botezatu:** városi; **Biliboc:** Bilibók, két család, egyik falusi, másik Borzafalváról; **Brandiu;** **Brătescu:** falusi, Bretek; **Bucioa, Bucioacă, Bucioag, Bucioaga:** falusi, *Bucsak, Jáni apó*; **Bucur;** **Budău:** Krisomból származott, városi; **Buflilă:** városi, falusi, katolikus lányt vett feleségül; **Bulai:** későn jött, falusi; **Bunu Cerel;** **Burlacu:** ortodox, városi, katolikus, Turlujánból; **Butnariu;** **Buzzî.**

Czintoș: falusi, Erdélyből, magyarok, suszter, kihaltak; **Calcan, Masgras:** városi; **Caltea:** új, jött, falusi; **Casapu:** Borzafalváról, falusi, *Kaszáp Györgyi*; **Cason;** **Catana, Catană:** falusi, jött, *Cătană Györgyi*; **Caitar, Căitar:** *jettek*, két pap is van a családból, Ioan Caităr (1925–2015) az onyesti temetőben van eltemetve; **Călărașu:** városi, falura költözött nemrég; **Căliman:** Karácsonykőről, városi; **Căpătînă:** ortodoxoktól, -*György*, falusi, katolikus a felesége; **Călțu;** **Cercel;** **Chelaru:** városi; **Chenciu:** jöttek, két család, Gutinásból, Diószegből; **Cherecheș, Chiricheș:** jöttek, 1975 után, Külsőrekecsinből; **Cheșcheș:** falusi, több család; **Chițigoi:** városi; **Chiperanu, Chipereanu:** jöttek, Borsos, falusi; **Chiricea:** falusi, jettek; **Chiricheș:** jöttek, két család, Váradról, valamelyik csángó faluból, városi; **Chiuraru;** **Cochior:** városi; **Crăciun, Creciun:** onyesti, Karácson, faluban él; **Crășmaru, Crișmaru:** falusi, a Gitté család egyik testvérpárjának egy tagját hívtak így, *Ghité János, Mihály*, harangozó; **Crețu:** jett, 1954 után, falusi; **Cristea:** városi; **Ciobanu:** Nisiporestről, városi; **Ciobotaru:** oláhfalusi, ortodox, *La ciobotărești*, van katolikus család is; **Ciorobița:** ortodox; **Ciudor:** városi; **Ciufudeanu;** **Ciuraru:** jött, Külsőrekecsinből, városi; **Cobzaru:** Kobzár, falusi, régi; **Cochior:** Kotyor, falusi, kifogyott, régi család, városi; **Cojocar:** Kozsokár, falusi, régi; **Coman;** **Comenczi:** jött, falusi, székelyudvarhelyi; **Constantinescu;** **Coropcaescu:** onyesti, ortodox, falusi, Diószegben halt meg; **Coșa:** onyesti, falusi; **Cosma:** onyesti, voltak, vashídnál laktak, Cosma Sebastian katolikus pap; **Coste:** jött, falusi; **Cotfas;** **Covaci:** onyesti, kevesen, *Kovács Están, Mihály*, falusi; **Croitiru;** **Cuciulățean:** városi; **Cuhâl:** városi; **Cușai;** **Csergő:**

székelyudvarhelyi, falusi; **Csorbă**: falusi, Hurubás lány, marosvásárhelyi fiúhoz ment férjhez; **Csudor**.

Damian: városi; **Dancă**: városi; **Danieluc**; **Darie**; **Dascălu**: onyesti, ortodox, városi; **Damian**; **David**: Diószegről, falusi; **Dămătără**; **Demşa**: városi; **Deju**: jött, Dézsi, falusi; **Doboş**: falusi, régi, sokan voltak, „*Mennyi Dobos, mind botos*”, vagyis verekedős; **Doboş Racoş**: falusi, *Tyukos*; **Dobşal**; **Dobrea**: falusi; **Doru**; **Dorvoş**: falusi, régi, kivesztek; **Dragomir**; **Drăghia**; **Drug**: városi, ortodox, katolikus családba beházasodott; **Dimofte**: Sloboziáról, ortodox, katolikus családba beházasodott; **Dinu**; **Divile**: városi, kórháznál dolgozott; **Dioszegi**; **Dumea**: *jettek*, falusi; **Dumitraşcu**; **Dumitrof**: városi; **Duţă**.

Eghet: *Egyet*, falusi, régi; **Enăşel**: városi; **Enea**; **Etterhofer**.

Fachini: *jett*, Csehországból, kivesztek; **Farcaş**: két család, falusi és egy, melyik Külsőrekecsinből jött; **Farauanu**, **Fărăoanu**: falusi, régi onyesti; **Feceoru**, **Fecioru**: falusi, *Ficsor Károly*, *György*; **Ferencz**: városi; **Ferent**: onyesti, *Palosán Ferenc*, az első szombatisták; **Ferenzi**; **Feraru**: két család, ortodox, régi, jött, Ficsor lányt vett feleségül; **Ferariu**; **Fichios**: Gorzafalváról, falusi, *Fikós Mihály*; **Filimon**: városi; **Filip**: onyesti, ortodox, falusi; **Fistoş**: Füstös, bákó vidéki csángó, falusi; **Floria**, **Florea**: városi; **Fodor**: falusi, régi, malmos; **Forcoş**: falusi; **Fozocoş**: falusi; **Frăncu**, **Frinicu**: ortodox, városi, katolikus, orvos; **Frisekaru**: falusi.

Gabor: falusi, voltak, *Están*, *Mihály*; **Gal**: két család, falusi, Gutinásból jött, *Mihály*, *György*; **Gall**; **Gál**; **Ganga**: városi, ortodox; **Gasfan**: Kászomból, ortodox; **Gavril**; **Gavrilei**: jött, Szucsáva környékéről, katolikus; **Geană**: jöttek, falusi; **Gecse**: városi; **Gergely**: jött, Bogdánából, városi; **Georgescu**: Kászomból, ortodox; **Gheorghe**; **Gheorghită**: falusi, Újfaluból; **Gherghel**; **Gherghiniş**: ortodox; **Gherfi**: falusi, egy család; **Ghitiu**: falusi, *Gitté Mihály*, *Péter*; **Ghiurcă**: *jett*, városi, Trunkról, Ghiurca Ciprian katolikus pap Olaszországban, Padovában; **Gioan**; **Giurgiu**: nem volt a faluban, Sloboziából jöhetett; **Glodeanu**; **Gogârlea**; **Gondoş**: falusi, régi, Pisti Jóska; **Gora**; **Gospei**: városi, Tamás lányt vett el feleségül; **Grecea**; **Grecu**; **Greere**: falusi; **Grigorescu**: ortodox, nem volt a faluban; **Groza**: Gorzafalváról, falusi; **Grunzea**: városi; **Grunberg**; **Gutunoi**.

Hajnal; **Hamcerencu**: jött, ortodox. A Tulcea megyei Hamcearca falu ukrán, haholi közösségéből is került egy csoport munkás Onyestre. A falu Ikimov, Naum, Hamcerenko, Alexe, Irimia, Petrov; Kacenu családnevei közül egy pár megtalálható a katolikus falu temetőjében is. Az egyezések kiderítése egy további kutatás tárgya lehet; **Handarici**: jött, Bákó környékéről, falusi; **Haneş**; **Hariton**; **Harja**, **Hârjan**, **Hirjanu**, **Hîrjanu**: Herzsán, falusi, régi; **Hazu**; **Hârlea**, **Hârlea**, **Hîrlea**: falusi, itt voltak, *Hella Péter*, *Hella Mihály*; **Hârtescu**, **Hîrtescu**: *jett*, városi, Mititelu családba ment férjhez egyik Hârtescu lány; **Hensel**; **Hoborici**: *jett*, falusi, Bákó mellől (talán Klézséről?); **Holban**: Orbán, falusi, *Kurka Györgyi*, városi; **Honcu**: nem onyesti; **Horodincă**: városi; **Horvat**: 3 fiútestvér telepedett egyszerre le a faluba, mint gazdag, módos

emberek, nem tudni honnan jöttek; **Horvant**; **Hurubaş**: jöttek, Szloboziáról, katolikus. Egy másik, falusi Hurubás családban 8 testvér volt, egyikük csobán lett, *poköit* Kománfalván.

Ichim: falusi, Filipestről, katolikus; **Ignat**: Ignác, katolikus, Gutinásról; **Ienea**: falusi, szülőket neveztek még *Zúzonak*; **Ijac**; **Ilie**; **Imbrea**: Imbre, falusi; **Irimescu**: falusi; **Iştvan**; **Ivanov**: ortodox, talán városi; **Iacob**: falusi, Jakab, régi; **Ianău**: falusi, Tatrosról, Diószegről; **Iaslău**: a régi nevük, legalábbis a faluban tudott, Jakab volt, *Jakab Están*, *Jakab György*; **Ionciu**: városi; **Ionascu**; **Ionescu**: falusi; **Ioja**: falusi; **Iosub**: régi onyesti, városi; **Iuhas**.

Jianu: falusi; **Junie**.

Kisfaludi; **Komenczi**, **Komenci**: székelyudvarhelyi, *Komenczi Ferenc*, *Jancsi*; **Korbuly**.

Laios: törzsökös, Lajos, *Terenti*; **Lang**: városi; **Lazăr**: ortodox család a Málból; **Lăcătuş**; **Leahu**: városi; **Leca**: falusi; **Liciu**: városi; **Linguraru**: falusi, Incze a rendes neve; **Loiş**: régi család, falusi; **Luca**; **Lungu**; **Lupaş**: városi.

Maftei; **Matei**: két család is viselte a nevet, falusi, Máté, régi, és a Málban lakó ortodox család; **Mateeaş**; **Matees**; **Macarei**: városi, katolikus lányt vett feleségül; **Manea**: Kászomból, ortodox; **Marial**; **Martin**: Templomfalváról, városi; **Martonca**; **Măgirescu**: városi, Mojnest környékéről; **Mănăilă**; **Măriuţ**; **Măţău**: városi, mérnök; **Michea**; **Merişanu**: falusi; **Meşterca**: Berzuncról, Kaszóp rokonság, és a Bilibókokkal is; **Mihaela**; **Mihalache**: ortodox, katolikus, sírásó, Milovici családdal rokon; **Mihalcea**: ortodox, falusi; **Mihăilescu**; **Milovici**: falusi, katolikus lányt vett feleségül; **Minicuţa**: Kászomból, katolikus lányt vett feleségül; **Mironescu**; **Mititelu**: Mititelu Alajos, falusi, vén kántor, Tatrosból, több mint hatvan éve már, hogy meghalt, *magyarul énekelt, imádkozott*; **Mîrţ**, **Mărt**: ortodox a *Feteke híd* végéből; **Mocanu**: városi; **Mocoiu**: falusi, régi, Makó Están; **Modiga**: ortodox; **Moisa**, **Moisă**, **Moise**, **Moisea**, **Moisi**, **Mojzi**: falusi, Mojzi, régi, több család, *Mojzi Péter András*. Feltételezésem szerint a többféle névváltozat mögött többféle magyar kiejtési mód, különböző időben és helyről idetelepedett családok rejtőznek; **Moldovan**: *jett*, *katolikus, vadász, a falu zalsó feliben ült*; **Moldoveanu**; **Molnar**: Molnár János, Erdélyből jött magyar, szegény emberként került ide, meggazdagodtak, húsüzletük volt, kivesztek; **Moloman**; **Moraru**: falusi; **Morăraşu**; **Morcov**: ortodox, mérnök testvérpár, *Strămutatoknál* laktak; **Moroianu**; **Moskotár**: falusi; **Muraru**.

Naiman: *jett*, régi, zsidó, Gorzafalváról való katolikus; **Neculaievici Neculai**: falusi, Mojzi lányt vett feleségül; **Neculai**: bukaresti, katolikus lányt vett feleségül; **Nedelcu**; **Negrişoiu**: *jett*, ortodox, Zúzó lányt vett feleségül; **Negruţa**: falusi, Szitásról, Faraoány lányt vett feleségül; **Nemet**; **Noghi**, **Noghiu**: falusi, régi, Nagy András; **Nicolaie**; **Nicolaescu**; **Nicolciuc**: a második világháborúban itt maradt orosz katona neve, felesége Ruszi Véri (Veronika); **Nicu**.

Oancea: Bogdăneşti-ről, cigány, falusi; **Obrinteschi**: falusi; **Opra**; **Oprea**; **Olaru**; **Oncioiu**: falusi; **Oproiu**: városi; **Orban**; **Orosz**.

Pachitanu; Pais: falusi, Paizs/Pajzs, kétféle család; **Paiciu;** **Pal; Palade:** onyesti, ortodox, *egyféle cigányok*, ahol laktak a Fehér hídnál: *Pălădești*; **Panțiru:** városi; **Pană; Pașcău;** **Patrașcu; Patriu:** városi; **Pârgaru, Pîrgaru:** falusi, régi, hordókat készített; **Pârjol:** jött Helegiuból, milicista, Varga vej; **Păduraru:** falusi, régi, *Păduraru Están, Andris*. Egyik gyerek az 1946–47-es éhínség idején kiment Csehszlovákiába, majd 1956-ban hazaköltözött; **Pălade:** városi; **Pescaru:** városi; **Penciu:** két család, az egyik katolikus Gutinásból, a másik ortodox; **Petrea; Petrescu; Petrof, Petrov:** könyvelő, Varga vej; **Petrovici; Petrișor:** jett, ortodox; **Petruschi; Petrusca; Péter; Pococi:** falusi, *Pakocs, Pakocs György, Mihály, Sándor*; **Pomuț:** városi; **Pop:** jett, idenősült; **Popa; Popescu; Piechowicz:** falusi; **Pisaru:** városi; **Pislaru:** ortodox; **Prisecaru:** falusi, *Preszekár, János, fiai: Kopacka, Kuri*. „A hagyomány szerint Onyesten hatalmas, köpüs méhészte volt egy Laslău nevű bojárnak, aki külön szakmehészt, priszekárt (r. prisăcar – méhészt) tartott a méhek mellett. Ilyen méhésze volt a bojárnak Albert József, akinek ma élő leszármazottait már törvényesen is Priszekároknak hívják” (In Domokos Pál Péter: *A moldvai magyarság*. Budapest, 1987.); **Pruteanu:** városi.

Racoș: falusi; **Racoș Tărcuță:** sofőr, Tărcuță nevű, felvette a felesége nevét; **Radu; Raiciu:** falusi; **Răducanu; Rilea:** városi; **Ripsa:** városi; **Robu:** városi; **Roman:** falusi, Román, régi, több család, katolikusok, „Peste vale” nevű részen. „Sokan csépelni jöttek a bojárhoz a Székelyföldről, kézzel csépeltek, a bojár adott nekik egy falás földet, s itt maradtak. Így maradt itt román Mihály is, más is. Román Mihály 1887-ben jött ide csépelni a bojárnak.” (In Domokos Pál Péter: *A moldvai magyarság*. Budapest, 1987.); **Roncea; Ronțu:** jett, Bákóból; **Roșată:** jett, Forrófalváról, Kecskés lányt vett el feleségül; **Roșu:** városi; **Rotaru:** városi; **Rudnic; Rusu:** falusi.

Selymeș; Sabău; Sarca: két család, egyik falusi, nagyon régi, másik Külsőrekecsinből jött; **Sascău:** volt, jett, 1984 táján, városi; **Sasu:** falusi, Szász, sok család, Szászok falurész, György, Están, Mihály, nyakasok; **Sandu; Sansu:** városi; **Sapigiuc; Savin; Sărățeanu:** városi; **Scarednova; Scripcar, Scripcaru:** falusi, Szkripkár, többféle, *Gerbe Szkripkár; Scorbură; Sechel:* Eduard Sechel római katolikus pap (1942–1996); **Șerban:** ortodox, városi, Mojszi lányt vett feleségül; **Sdrobis:** városi; **Sebeștin:** városi; **Sepeș; Șereș; Seghete, Sighet:** jöttek, mérnökök; **Sfârlog, Șfirlog:** ortodox, a Strămutați részen laktak; **Sicu; Sima; Șimon:** falusi, régi, *csépelni jöttek* és így maradtak Onyesten, többféle, *Samilyak, Somi; Ștefan:* falusi, bohánai, Stefán Mihály, híres asztalos, mesterember, *Dăncsuly; Simon; Siscă; Sociu:* jett, Szöcs, lujzikalagori, irodában dolgozott; **Soha(?); Sorta; Spănu, Spinu:** jett, ortodox, Iaslău lányt vett feleségül; **Sraer, Șraier:** a második világháború ideje alatt maradt itt; **Stan; Stanciu:** cigány; **Stăcescu:** cigány; **Sterpu:** ortodox, onyesti, katolikus; **Sticlaru:** falusi, Sztiklár; **Stănga, Stîngă:** ortodox; **Suditu:** falusi, katolikus, papíron Rákos volt az eredeti neve.

Szabo: városi; **Szamosi; Szélyes:** Szélyes Emília, Kápolnásfaluról; **Szigeti; Szilveszter:** jettek, egy család, szakács volt a parókián.

Tamaș: két család, falusi, Egyik Erdélyből jött az 50-es években, a másik régebbről, Onyesten lakott, *bolgár kertészek* voltak; **Tancău:** jettek; **Tarlungeanu:** Bereckből jött; **Tăbăcilă; Tănase; Tobă:** rendőr volt, nem tudni vallási hovatartozását; **Todosă; Tofan:** falusi; **Toma:** falusi; **Topor:** falusi, katolikus, *moș Topor*, egy család; **Totu:** városi; **Török:** falusi; **Tîriș; Tufă:** városi; **Tulbure:** jett, Bákó környékéről, városi; **Turcu:** Bukarestből jött, városi; **Turcuman.**

Udrea: ortodox, onyesti, katolikus; **Ungurianu, Ungureanu:** nem tudni vallási hovatartozásuk; **Ursescu; Urzică:** Fodor lányt vett el feleségül; **Utea:** doktornő, Moldován lány volt.

Vacaru, Văcaru: falusi, Vakár, katolikus, talán Diószegről jöttek; **Varga:** falusi, több család, gyakosok (dadogósok); **Vartic; Vaszi:** Diószegről jöttek; **Vărgău:** falusi, Diószegről jöttek; **Venczel; Vențel:** jettek, Vencel, magyarok, Sepsiszentgyörgyől, de még a 2. világháború előtt; **Vereș:** jett, nem falusi; **Veress:** városi; **Vernică:** Máté lányt vett feleségül; **Vlăduț:** városi, testnevelő tanár, Catană lányt vett feleségül; **Vlăgioiu:** falusi; **Voick; Vidrașcu:** városi, Bukarestből jött, tanár; **Vizitiu:** falusi, *Mokoi, Mokoș Están* (Makai?), papíron Vizitiu; **Vrinceanu:** ortodox, városi.

Weber: mérnök, német Szeben mellől, Nagy lányt vett el feleségül, Mokoiu unokát.

Zagariciuc: Mojszi lányt vett el feleségül; **Zaharia:** Bákón felülről került ide.

Az Ozsdolán született Mojszi Lajos síremléke